

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt

Pacea și liniștea Duhului Sfânt stă deasupra ta ca să se așeze peste tine, Ierusalime, poporul Meu iubit. Vin la tine să te mângâi cu Duhul Sfânt Mângâietorul, căci așa Se numește El, tată; Duhul Sfânt Se numește Mângâietorul. Amin.

Pace și mângâiere în zi de Duh Sfânt peste ieslea Mea în care-Mi aștern cuvântul ca să fie în carte, căci orice cuvânt rostit își începe împlinirea sa.

O, poporul Meu iubit, s-a ridicat de la apus o ploaie cu piatră ca să bată peste via Mea. Tu ești via Mea, și Eu sunt vierul și păzesc via Mea și Mă rog Tatălui pentru ea, și deasupra ei stau și conduc norii cei negri să se îndrepte în pustiu, unde om de al Meu nu locuiește. Eu sunt Cel ce poruncesc furtunii și grindinii să se depărteze de deasupra viei Mele, căci via Mea este via Mea. Amin.

Fiilor, fiilor, să fiți cuminiți și credincioși, tată, și să stați înaintea Mea cu credință mare și cu nădejde tare, căci cartea Mea, care este focul cel ieșit din mijlocul poporului Meu, a început să ardă, tată, în părți, dar în acest foc nu poate nimeni sufla ca să-l stingă, fiindcă această carte este Duhul Sfânt.

S-a stârnit dinspre apus o ploaie cu piatră ca să bată via Mea, dar Eu, Domnul, rostesc cuvânt și zic: în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, să fie liniște și pace și mângâiere și Duh Sfânt peste via Mea, iar ploaia cea cu piatră să se întoarcă la locul de unde a ieșit. Amin.

Poporul Meu, poporul Meu, scoate cartea și caută bine în ea, că Eu prin Duhul Meu Cel Sfânt ți-am spus că va veni o vreme când vor veni peste tine zvonuri că tu nu ești bun, că tu nu ești poporul Meu. Și iată, a venit vremea aceea, tată, dar Eu îți spun că tu ești poporul Meu și via Mea cea nouă. Via lumii e via lumii, și a făcut aguridă via lumii, aguridă în loc de struguri, dar via Mea este udată și îngrijită de Mine, și are struguri și vin nou. Poporul Meu, să nu ieși, tată, din vie, că de jur împrejur trece ploaie cu piatră peste via lumii și peste păstorii viei lumii. Stai sub cortul Duhului Sfânt, sub ploaia Duhului Sfânt. O, via Mea, stai pe masa Mea, că lungă trudă am dus ca să te am pe masa Mea. Vin zvonuri peste tine din lume că tu nu ești vie de soi și nu ești bună. O, închide ușa și stai cu urechile înfundate la șoaptele cele făcătoare de rău și de întristare. Nu te întrista, via Mea, nu te lua după cei străini care te dușmănesc pe tine. Ia-te după cuvântul Meu și nu ieși de sub cortul Meu, că sunt deasupra ta ca să te ocrotesc și să te mângâi și să poruncesc grindinii de la apus să se ducă în locuri neumbrate, unde om de al Meu nu locuiește. Vrăjmașul tău nu va spune niciodată că tu ești poporul Duhului Sfânt, și iată, Israele nou, îți pune nume de păcat vrăjmașul Meu și al tău. Cine, tată, îți pune nume de păcat? Cine, poporul Meu? Să nu te temi, Israele, de aceste șoapte, că ele se vor pierde în întuneric, iar tu vei sta în lumina Mea. Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, Ierusalime nou și iubit de Dumnezeu, și să nu aștepti iubire și mângâiere și laudă de pe pământul cel străin de pace. Tu să-ți păstrezi lucrarea păcii Mele, că de aceea îți spun mereu „*Pace ție!*“. Pace ție în vremea când vrăjmașii lucrării Mele se războiesc împotriva ta! Dar Eu stau în fața ta și întorc această vrăjmășie la locul de unde se naște ea. De unde, fiilor, se naște vrăjmășia și răzvrătirea? Din necredință, din neascultare, din desfrânare, din îngâmfare și din lipsă de iubire, tată. O, poporul Meu iubit, cobor să pun peste tine lucrare de iubire, ca să-L iubești pe Dumnezeu în vremea cea rea care te înconjoară de peste tot, că Eu poruncesc grindinii să ocolească via Mea, și ea să stea la copt, și să stea pe masa Mea.

Eu rostesc lucrare de Duh Sfânt peste tine, Israele nou, Israele român. Bindecuvântat să fii, cu paza și cu ocrotirea și cu mângâierea și cu strălucirea Duhului Sfânt. Bindecuvântat să fii, poporul Meu, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Să nu te superi, tată, pe cel ce-l

vezi că aruncă cu pietre în tine, căci pietrele din mâna lui nu le-a luat cu inima lui. Iată, a venit vremea să-l vezi pe cel ce este numit martorul Meu în mijlocul bisericii lumii că dă cu pietre în tine. Nu te supăra pe el, nu te supăra pe nimeni, tată. Era scris în cartea Mea de azi și trebuia să se vadă împlinit acest cuvânt. Este scris în carte că *«păstorii de azi vor face dosare și vor duce în judecată oițele Mele cele bune zicându-le „sectă rea“»*. Nu te nedumeri dacă chiar prin mânuța și prin gurița aceluiași martor se rostesc aceste cuvinte spuse de Mine din vreme, că Eu am spus să te ridici și să spui: *„Înapoia mea, satano, căci aceste cuvinte sunt satane!“*. Tu ești poporul Meu, nu ești sectă, iar aceste cuvinte sunt satane, și tu să spui: *„Înapoia mea, satano!“*. Așa să spui acestor vorbe lumești, și să nu faci altfel ca să te descurajezi pe drumul tău cu Mine.

Israele, Israele, pe cel ce era cu Mine și nu mai este acum, cel ce este rob, acela nu este liber, acela trebuie să asculte de stăpânul care îl robește, și nu poate acela să lucreze lucrarea Mea, și va putea el lucra lucrarea Mea din nou când nu va mai avea acest stăpân, căci stăpânul necredincios nu va mai fi stăpân, iar slugile își vor căpăta libertatea. Roagă-te pentru acest fiu care are acum pumnul plin de pietre și dă în tine, dar el trebuie să asculte de stăpânul căruia îi este rob. Pietrele acestea nu te vor lovi pe tine, și să te uiți bine unde își vor avea ținta. Iar pentru martorul Meu cel care M-a mărturisit odată și acum nu Mă mai mărturisește, roagă-te pentru acest martor și iartă-l, că Eu vreau să-l iert, și așa să vrei și tu, Israele. Cei ce l-au scos pe el de la Mine, aceia se tem să ia piatra și să dea, și îl împing pe acesta să facă această urâciune, dar tu iartă-l, tată, pe cel robit care nu-și are voia sa. Să audă cerul rugăciune din gurița ta, fiule din Israel, că vine clipa când vei vedea biruință mare, lucrată cu răbdare și cu iubire, tată. Să răbdăm și să iubim și să iertăm pe pământ, ca să fie tot așa și în cer. Să nu legi pe cel ce aruncă azi în tine cu pietre, că acelea sunt florile tale, Israele, fiindcă Eu voi face din pietre fii, și flori pentru fii. Piatra aruncată niciodată nu rămâne piatră, niciodată, Israele scump și iubit. Piatra este floare, și Eu ți-am făgăduit să-ți pregătesc podoabă scumpă, fiule. Cei ce sunt veniți de pe pământ la cer și care au suferit pietre și batjocuri și lovituri, aceia sunt acum fii ai slavei, și sunt cu brațele pline de flori și de slavă. Eu lucrez să-ți pregătesc cununa mare, dar cununa pentru cer nu se lucrează din slavă deșartă, și se lucrează din umilință și din răbdare și din iubire, tată. Nu te supăra pe martorul Meu care aruncă în tine ca un rob. Tu ești liber și te poți feri. Ascunde-te sub aripa Mea, poporul Meu, că Eu te acopăr așa cum își acoperă cloșca puii sub aripi când vine furtuna și ploaia și grindina.

Măi fiilor, Eu am adunat vreme de patruzeci de ani numai vreascuri uscate, tată. Le-am adunat mereu și v-am spus mereu când le adunam, și am făcut o grămadă mare de vreascuri, ca să le osândesc apoi prin foc. În grămada asta de vreascuri stau ascunși șerpi și aspidi, și dacă Eu am dat acum foc la vreascuri ca să ardă și să facă dogoare în jur, iată, șerpii și aspidi se țin, tată, prin foc când își văd culcușul amenințat de foc. Cum vine aceasta, fiilor? Iată, Eu vreme de patruzeci de ani am adunat mărturia păcatelor lumii și ale păstorilor lumii și le-am strâns grămadă, așa cum am făcut mereu, mereu peste vreme. Uitați-vă în proorocii Scripturii, ca să vedeți că tot așa am lucrat și până acum. Scris este că fărâdelegii i se dă foc ca să ardă, și ca să fie pământul înnoit prin curățirea fărâdelegii de pe el. Așa am făcut și în vremea ta cu Mine, Israele român, și te-am pus pe tine străjer în vremea ta cu Mine, ca să stai lângă grămada Mea de mărturie.

Omul fărâdelegii zice că tu ești duh rău. Să nu te iei după omul care iubește păcatul și despărțirea de poruncile sfinte, după omul care te poreclește pe tine, poporul Meu ales prin har. Cine te face pe tine *„sectă“*, acela are dreptate în felul lui, și tu să nu te superi, tată. El are dreptate. Tot așa erau numiți și apostolii Mei, tot sectă, și i se zicea *„secta Nazarineanului“*. Tu ești o sectă în sânul bisericii de azi, așa cum ucenicii Mei erau sectă în sânul bisericii de atunci. Eu iar vă spun vouă, fiilor, și vă vorbesc pământește: biserica cea care este oficială pe pământ, aceea este a cezarului și a lumii și a gustului omului, iar cei din biserică aleși de Mine prin sfințenie și prin iubire și prin despărțire de duhul lumii din biserică, aceia sunt numiți *„sectă“*, că

asta înseamnă „sectă“, fiilor, asta înseamnă în limbă pământească. Cel care îți pune ție nume de „sectă“ în limbă pământească, acela are dreptate, tată. Cine se deosebește și se trage deoparte ca să fie credincios crezului cel sfânt al bisericii și lui Dumnezeu, acela este numit „sectă“ după limba cea de pe pământ, iar după limba cea din cer se numește alegere, se numește popor ales, așa cum Eu am ales pe cei din Israel pe care i-am făcut ucenicii sfințeniei și ai cuvântului Meu cu care venisem din cer să-i trezesc pe cei ce dorm. Așa și acum am făcut. Am coborât din cer cuvânt de trezire și de înviere și de curățire, iar cei ce au dormit nu au auzit. Dar tu, poporul Meu, ai auzit și te-ai sculat și ai stat înaintea Mea și te-ai deosebit de cei mulți care dorm înaintea Mea, care nu aud așa cum nici cei de acum două mii de ani nu au avut timp să audă. Și dacă cei ce s-au trezit au ascultat apoi de Mine, au fost numiți „sectă“ în Israel, iar pe Mine M-au numit „învățătorul sectei“.

Eu ți-am spus ție, Israele ales, că tot ce vine cu rău înspre tine se face cărare de slavă pentru tine. Nici un rău care bate înspre tine nu aduce rău peste tine, dar stai, tată, sub cortul Meu, că întăresc acest cuvânt și spun: Israele, Israele, să nu ieși, tată, din lucrarea Mea. Lasă să râdă toată lumea de tine, las-o să te poreclească, las-o să te înjosească, dar nu te speria, nu te ofili, și să fii mândru de Mine că sunt cu tine, poporul Meu. Nici un vrăjmaș nu poate lucra împotriva ta. Vrăjmașul este o sculă care lucrează ce nu știe, căci el lucrează la plata bucuriei celui vrăjmășit de el. Eu așa am spus: *«Cine-și capătă lauri pentru pământ și pentru trup, acela găsește osândă după ce termină de lucrat, dar cine îndură durere și umilință și dispreț, acela sfârșește cu plata răbdării, și răbdarea are altă plată»*. Răbdarea, fiilor, are o așteptare, nu o alergare după vânt. Ea are o lucrare minunată și slăvită, pe care numai robii lui Dumnezeu cei adevărați o pot gusta și avea ca plată pe pământ și în cer. Răbdarea este începutul răsplății ei. Răbdarea este fructul ei încă din vremea lucrului ei. Răbdarea este dulce, fiilor, și este cunună de slavă, iar Eu, Domnul, de șapte veacuri stau sub această cunună. E rău de omul care nu are răbdare, care nu are această cunună pe creștetul său.

Fiilor, fiilor, mânia este de la diavolul, tată. Cei ce s-au mâniat pe tine acum, cei ce dau cu pietre în tine acum, cei ce te poreclesc pe tine, aceia sunt oameni mânioși, și mânia este unealta diavolului, iar de diavolul să nu te temi, căci armele lui sunt putrede, tată. Tu, Israele, să nu te mânie pe nimeni. Tu să rabzi, că mare este această cunună. Tu să te rogi, așa cum M-am rugat Eu pentru cei ce s-au mâniat pe Mine. Cei ce se mânie pe tine, Eu îi aștept să se întoarcă spre pocăință. Eu nu-i pedepsesc, că îi pedepsește cuvântul cel proorocesc dacă nu se întorc spre pocăință. Dacă Eu am spus omului să nu ia numele Domnului în deșert, și omul nu ascultă, Eu nu-l pedepsesc, dar îl pedepsește cuvântul care spune: *«Să nu iei numele Domnului în deșert»*. Așa și azi, cartea Mea stă la judecată cu cei ce nu se întorc, ca să facă dreptate și pace între cer și pământ.

Israele, martorul Meu, popor al Duhului Sfânt, Mă doare, tată, când omul cel mânios pe tine te numește pe tine popor împotriva Mea și a Duhului Sfânt. Mă doare și oftez din greu, dar răbdarea Mă ține blând. Așa am pățit și acum două mii de ani. În ziua când am coborât pe Duhul Sfânt, Cel făgăduit ucenicilor Mei, tot așa de răi erau iudeii și atunci, tot ca azi erau oamenii bisericii, tot așa mânioși erau pe Mine cei ce erau stăpâni pe pământ. Ucenicii Mei erau în așteptarea făgăduinței Duhului Sfânt, și erau fricoși, bieții de ei, și se adunau grămadă ca să-și țină nădejdea și pacea, iar Eu i-am slăvit înaintea mulțimilor și am slobozit coborârea Duhului Sfânt în Ierusalim, așa cum am făgăduit. Ucenicii Mei stăteau strânși grămadă într-un foișor, căci se temeau de iudeii care se războiseră cu Mine și cu ei, dar am coborât focul Duhului Sfânt, și ucenicii Mei împărțeau această limbă la toți cei ce erau adunați în ziua aceea de Rusalii la Ierusalim. Și iată, Israele de azi, iată, tată, și azi focul Duhului Sfânt a început să vorbească pe pământ, și încurcă limbile și descurcă limbile și face de rușine toată deșertăciunea, și deșertăciunea strigă la voi că sunteți nebuni, dar nu voi sunteți nebunii, ci acei ce nu înțeleg nimic din vorbirea Duhului Sfânt. Iar cel ce este neștiutor sau slab, acela se vedește acum, căci

Eu vorbesc în limba bisericii Mele cerești, fiindcă Eu din cer sunt, și am dat judecata sfinților care se uită ce este pe pământ și în bisericile de pe pământ, și sfinții încep judecata, că a venit vremea dreptății.

Fiilor, fiilor, intrați sub ocrotirea Mea, intrați sub aripa sfinților și a îngerilor. Nu stați fără ocrotire, că a venit lepădarea de credință. Atât mai este credință, la fiii cei din lucrarea Mea. Pe nicăieri nu se mai crede în Dumnezeu. Nimeni nu mai știe cum se crede în Dumnezeu, și lepădarea de credință se desfășoară din om în om. Ce înseamnă lepădarea de credință? Ce înseamnă, fiilor, această lucrare? Fiilor, fiilor, această lucrare este Domnul Iisus Hristos venit pe pământ în cuvânt, și S-a făcut cunoscut Domnul Iisus Hristos și a cuvântat peste pământ, iar oamenii care-L aud zic că Domnul e demonul, și nimeni nu recunoaște glasul și cuvântul lui Dumnezeu, și lepădarea de credință se desfășoară din stâlp în stâlp începând de la stâlpi. Stâlpii sunt oamenii bisericii, că la ei M-am dus mai întâi cu cuvântul și atunci și acum, și numai apoi M-am îndreptat spre neamurile pământului și atunci și acum, iar de la stâlpi se desfășoară lepădarea de Dumnezeu din om în om. Te pune omul bisericii să te lepezi de Hristos, să te lepezi de această lucrare care este Dumnezeu, care se numește Cuvântul lui Dumnezeu. Te pune să faci și tu ce face el, să minți și tu ca el, că el spune că este cu biserica-mamă, cu biserica de răsărit. Auzi tu, fiule, ce spune? Biserica-mamă, biserica de răsărit! O, dacă el era cu biserica-mamă, cu cea de răsărit, mai era el om al fărădelegii, al păcatului, al slavei deșarte? Biserica-mamă este cea care a murit pentru fii. Biserica de răsărit este cea care a luminat peste fii, este cea cu care se fălește omul bisericii de azi, omul bisericii lumii, care stă cu fărădelegea lui pe scaunul bisericii-mamă. De aceea am venit Eu și am plâns către tine, Israele, și ți-am spus că dușmanul Mi-a luat căsuța și Mi-a luat hăinuța și M-a furat și s-a dat drept Dumnezeu, și Eu nu mai am drept în căsuța Tatălui Meu, și dușmanul zice că-Mi slujește Mie și că este al Meu. Este al Meu, dar ca dușman, nu ca prieten; este ca unul care Mi-a luat ce am avut de la Tatăl și despre care scrie în Scripturi că Mi-a luat via. Dar Eu am luat darul și harul viei și le-am dat celor ce Mă iubesc, și iată, am vie nouă, iar pe lucrătorii viei i-am lăsat în necredință și am pus peste ei cuvântul cel rostit în vremea Mea cu tine, Israele, via Mea cea de la venirea Mea, și nimeni nu-ți poate face ție rău, că tu ești sub cortul Meu, și ești credință în Dumnezeu. Te-am așezat prin cuvânt pe pământ, ca să fii popor al credinței în Dumnezeu, să fii lumină și cărare pentru oamenii fără sfințenie în trup, și cine se leapădă de tine, acela se leapădă de Mine, și nimeni nu înțelege Scriptura aceea care spune despre lepădarea de credință din vremea de sfârșit.

Iată, rostesc cuvânt, aștern cuvânt în cartea Mea și spun: am adus pe pământ această lucrare de cuvânt și am spus să facă omul voia lui Dumnezeu, să creadă omul în Dumnezeu și să se sfințească prin cuvântul cel sfânt care îndeamnă pe om spre împărăția cerurilor, căci iarăși am venit cuvântând pe pământ. Această lucrare se numește Dumnezeu, și cuvântul lui Dumnezeu, care vine de la Dumnezeu. Acest popor este poporul Cuvântului lui Dumnezeu, și l-am făcut cunoscut prin lucrarea cuvântului rostit din slavă peste pământ. Cine aude această lucrare de cuvânt, cine aude pe Cel ce grăiește din ceruri și se leapădă de acest cuvânt, acela se leapădă de Dumnezeu. Eu am lucrat cuvânt ceresc pe pământ vreme de patruzeci de ani ca să pun omul față în față cu Mine prin cuvânt și să-l încerc în credință. Iată, fiilor, lepădarea de credință este lepădarea de această lucrare dumnezeiască între oameni.

Am spus arhierelui cel martor al lucrării Mele, i-am spus din vreme că dacă va părăsi lucrarea Mea, nu va cunoaște vremea lepădării de credință. I-am spus că vine lepădarea de credință peste biserică, și iată, a venit, și el nu cunoaște că a venit, pentru că nu a rămas cu Mine ca să știe de la Mine. El vrea să fugă, el vrea să spună că nu e adevărat Domnul prin acest cuvânt venit din cer, dar nu are norocul acesta. Pentru el ar pica bine acum să fie mincinoasă lucrarea cuvântului Meu, ar da bine când el ține cu mâna de coroană ca să nu i-o ia careva de pe creștet. Dar el nu știe ce înseamnă să ai coroană. Coroană ai tu, poporul Meu. Tu ești cel încoronat, dar el n-a vrut să stea sub coroana ta, și și-a luat coroană de slavă deșartă, ca și arhierii lumii, care

se folosesc de numele lui Dumnezeu și de locurile închinat lui Dumnezeu și fac fărădelege în loc sfințit de părinți și stau pe pieptul părinților, pe pieptul bisericii-mamă, pe pieptul bisericii de răsărit, căci răsărit înseamnă Dumnezeu, înseamnă sfințenie în trup și viață cerească între oameni.

Cine se mânie pe tine, poporul Meu ales din biserica lumii, acela se mânie pe Dumnezeu. Omul mânios își pierde orice înfățișare. Omul mânios trebuie să se umilească și să-și ia înfățișarea cea de la Duhul Sfânt al blândeții, al iubirii și al răbdării dacă vrea să fie om al lui Iisus Hristos.

Roagă-te, Israele tată, roagă-te, fiule Israele, roagă-te pentru arhierul care are numele scris pe piatra acestei vremi. Roagă-te să scape el de duhul mâniei, căci mânia este de la diavolul, fiule. Să te rogi Tatălui și să-I spui Tatălui să-l întoarcă pe acest fiu mânios, să-l întoarcă spre poarta dreptății, căci poarta care înseamnă mântuire nu se numește altceva decât dreptate. Iată, arhierul care este scris la Mine pe masă cu tine, iată-l, tată, că se rușinează în fața lumii cu tine, care ești poporul Meu. Dacă i-aș fi dat cunună de-a gata, te-ar fi pus în nume de cinste, dar dacă i-am încercat credința și răbdarea, a început să lovească în Mine și în tine. Dar Eu fără tine nu-l primesc, că nimeni nu l-a forțat să vină la masa aceasta. O, dacă atunci când stătea la masă cu Mine și cu tine n-am fost sectă, acum ce mai este de spus când el rostește peste lucrul Meu „sectă”? Lucrul Meu nu este sectă. Lucrul Meu este iubire și credință în sfințenie, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul. Cine a apucat să cunoască și să creadă apoi în această lucrare, din nou vă spun că pe nici un drum nu-și mai poate căpăta mântuirea dacă pleacă după Mine pe altă cărare, căci această lucrare va sta înaintea Mea în numele celor șapte veacuri, cât am lucrat Eu, Domnul, peste om. Cine a venit în această lucrare ca să capete altceva în afară de credință în Dumnezeu și de sfințenie în trup, acela este un om de plâns și i se va cere socoteală.

Israele, Israele, fii atent cu cei ce se vor uni ca să asculte și să vină la masa Mea. Veghează bine, fiule lucrător, că se vor îndrepta mulți spre Mine și spre tine, dar pe cel pe care-l vei vedea că-și caută altceva în afară de credință în Dumnezeu și de sfințenie în trup și în duh, pe acela ține-l departe de această adăpătoare care-și are rădăcina izvorului în cer, în Dumnezeu.

Iată, din nou întăresc cuvântul pe care l-am mai rostit: să nu te uiți, copilul Meu, în lume, să nu te uiți, tată, că de aceea ești numit tu „sectă”, de aceea, că te-ai tras din cercul cel mare și te-ai deosebit cu Dumnezeu și cu sfințenia, tată. Fiule, nimeni nu mai este ortodox în afară de Mine și de tine, Israele, fiule din urmă al lui Avraam. Întăresc cu rugăciunea Mea către Tatăl, întăresc darul Duhului Sfânt peste tine și zic: Tatăl Meu, Tată al lui Israel, ridic spre Tine mâinile Mele străpunse de cei ce s-au lepădat de Mine, Cel trimis de Tine. Ridic spre Tine această mărturie, aceste mâini găurite de cuie, și Îți arăt dragostea Ta și a Mea pentru cei ce cred în Tine prin Mine. Tatăl Meu, să Ne sculam în picioare în fața poporului cel mic și să stăm în fața lui Israel și în spatele lui Israel cel de azi, și în lături, Tată, și în sus și în jos, și în mijlocul lui Israel să stăm.

Tatăl Meu, păzește-l pe Israel cel mic de mânia care vine de la omul cel fără de frică de Dumnezeu. Păzește-l de omul cel puternic de pe pământ și grăbește-Te întru Fiul Tău și întru poporul Tău, care este fiul Tău cel mic, ca să strici puternicia care vine de la om. Tatăl Meu, întărește-i pe copiii de azi, că lucrarea de azi e mare, Tatăl Meu. Eu pentru aceștia Mă rog, nu Mă rog pentru lume și pentru biserica lumii, care se zice că este a Mea și că este a mamei ei. Mama ei plânge în cer, plânge când vede întinate altarele și locurile sfințite de viața celor sfinți care au venit de pe pământ la cer. Biserica-mamă plânge în cer când se uită pe pământ și vede slujitori ai păcatului care s-au pus slujitori ai lui Dumnezeu. Biserica-mamă se rușinează cu cei ce au pus mâna pe locurile sfințite cu sânge de părinți și cu jertfă de viață sfântă.

O, Tatăl Meu, ce este pe pământ! O, ce este pe pământ și în biserica lumii, că iată, n-am mai încăput cu cei mici ai Noștri printre trupurile lumii, dar am voit să fie deosebiți, căci scris este în Scripturi: «Cu cei fără de lege nu voi sta la masă». Și Mi-am făcut masă curată pentru fiii cei

mici, vie nouă și cerească, pâine și vin nou, precum a fost făgăduința rostită în Scripturi pentru vremea aceasta.

Tatăl Meu, se leapădă omul de Tine și de Mine, că Noi am venit pe pământ cu această lucrare de cuvânt, ca să chemăm omul la răscumpărare din păcat și din moartea fărădelegii. Nu mai avem nici o moștenire, nici o avere pe pământ. Atât mai avem: acest popor mic și hulit și albit prin focul Duhului Sfânt, prin cuvântul Duhului Sfânt. Păzește-i pe cei mici și oprește grindina, că Eu în numele Tău lucrez peste Israel, Tată.

– *O, Fiule scump, Tu ești în foisor cu ucenicii Tăi cei mici. Sunt mici ucenicii Tăi, tată, dar sunt iubiți de Mine și de Tine, Fiule iubit și scump, că Tu M-ai ascultat când Te-am trimis pe pământ ca să Te întrupezi și să știe lumea că ești Fiul Meu întrupat. Tu M-ai ascultat și acum când Te-am trimis în lume ca să Te faci cuvânt, ca să rostești cuvânt nou de facere, ca la început, ca să se facă cer nou și pământ nou. Iată, Fiule, și Eu Te ascult, căci pe cel ce se roagă întru Duhul Sfânt al dreptății, Eu pe acela îl ascult. Tu ești ușa spre Mine a celor ce vor să vină la Mine, și Eu Te ascult, Fiule.*

Binecuvântat să fie cel mic, Israel cel mic. Fiule al Meu, voi lăsa descoperit semnul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh pe creștetul celor mici din urmă. Și cum îl voi lăsa descoperit? Iată, nimeni nu le va putea face nici un rău, căci semnul Meu de pe ei va lucra și îi va ocroti, așa cum mereu i-am ocrotit pe cei pe care Mi i-ai adus la Mine, pe cei pe care Ți i-am dat să Mi-ai aduci la Mine ca să fie ai Noștri.

Sunt cu Tine prin cuvânt, Fiule scump. Să se destrame toată lucrarea mâniei care s-a pornit împotriva fiilor Cuvântului, împotriva poporului Cuvântului lui Dumnezeu! Să se risipească norii și ceața și durerea, și să nu fie necăjit poporul cel mic! Poporul cel mic are de lucru cu cerul. Poporul cel mic e mic, și e ocrotit cel mic. Ferice de cel ce este mic, că acela este ocrotit. Vai de cel ce este mare că acela nu este deprins să stea mic ca să fie ocrotit de Cel mare, de Dumnezeu, Care este singur mare. Iată, cel mare, care este arhiereu între cei mari de pe pământ, iată, caută scăpare la om, și a strigat la om să-i salveze viața și numele și tronul. O, ce durere este să fie omul mare, că așa se învață, și nu se mai poate înțelege Dumnezeu cu cel mare, cu cel ce are de pe pământ tron, căci tron din cer este numai umilința și dreptatea și sfințenia. Fiule, omul nu știe ce va să zică să fie mare, că mare este Cel ce stă pe cruce pironit de oameni mari. Tu ești mare, Fiule, că numai Tu ai știut această mărire, acest tron care este crucea și suferința cea dusă pentru om.

O, popor al Meu, popor al Fiului Meu, să nu te superi, tată, că ești mic, că ești hulit de oamenii timpului, și să stai ca Fiul Meu, în umilință, și să te bucuri în umilință. Nu e bine să fii văzut bine de oameni, că Fiul Meu a lăsat scris în Scripturi și a zis: «Vai vouă dacă lumea vă va vorbi de bine, că așa făceau proorocilor mincinoși părinții lor. Binecuvântați pe cei ce vă blestemă și vă hulesc și vă prigonesc». Așa a spus Fiul Meu, o, popor al Fiului Meu. Tu ești un semn pe pământ, și lumea nu știe, dar va ști, și iată, știe lumea, că Eu și Fiul Meu am dat trezirea, am dat cuvântul peste lume, și nimeni nu va putea să se ridice împotriva ta. Eu sunt Cel ce am dat Cuvântul; Eu, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt; Eu și nu tu, și nimeni nu se va ridica împotriva ta. Cel ce se ridică împotriva ta, se ridică împotriva Mea, și cu Mine dă piept, nu cu tine, fiule mititel, că de aceea te ocrotesc, că ești mititel și că ești ascultător. O, popor mititel, să stai, tată, în lecția ascultării și să nu fii ușor cu cei ce nu știu să asculte, și să-i pui să stea la ascultat așa cum stai tu, că greu se mai face din fiii lumii un fiu al lui Dumnezeu. Eu prin mâna ta voi da mâna multora, dar nu dintre cei mari, căci cei mari au peste ei capcană lucrată din mărire, dar vine clipa să-și plângă numele tot cel ce are acum nume. Vine clipa să cadă sub tron cei ce și-au făcut tron, dar Eu vă spun că a și venit clipa.

O, Fiul Meu, Emanuel, Fiul Meu, am rostit cuvântul Meu peste cel mititel și Te-am mângâiat, Fiule. Mângâie și Tu după Mine, și să fie înconjurat de sfinți și de îngeri și de Duhul Sfânt poporul cel mic, și să fii binecuvântat, Fiule scump, Trimisule scump, căci Te-am trimis, și

iată, lucrezi și faci iar facere nouă, ca la începutul cel dintâi. Tu ești temelia, și nu se va clinti temelia Mea.

– O, Tată, sunt în foișor cu ucenicii. Iată Eu și ai Mei. Mă plec cu ai Mei înaintea Ta și îți mulțumim, Tată, că Ne-ai ascultat. Eu știam că Ne ascuți, și fă să vadă lumea că Ne ascuți și că ocrotești ce este al Tău, ca să vadă lumea că este al Tău acest popor peste care Eu veghez și întru care lucrez și scriu Scriptura cerurilor.

Fiilor, fiilor, Tatăl Meu a întărit ogorul Meu, și așa să faceți și voi, precum și Noi lucrăm. Întăriți întăriturile voastre, întăriți temelia, fiilor.

Poporul Meu, nu uita că tu ești mărturie peste timp, că tu ești semn care stârnești împotrivire peste oamenii cei fără de Duhul Sfânt. Israele, Israele, Duhul Sfânt, Cel Care porcede de la Tatăl, te-a adunat pe dealul cel plin de mărturii. Iată-Mă iar în satul Meu cu poporul Meu, în satul cuvântului Meu. Acest sat se va numi satul Cuvântului lui Dumnezeu și va purta numele Meu.

Verginico, iată, tată, bucurie pentru tine. Am venit cu copiii în sat la Noi. Verginico, Verginico, să alergi mereu și să-ți îndemni copiii la răbdare și la liniștire, că sunt firavi copiii. Copiii tăi trebuie să lucreze cu tine în ei, căci duhul tău trebuie să lucreze, tată. Tu ești mare lucrătoare peste vremea de acum. Vino, tată, cu îndemnul tău și suflă mângâiere peste fii.

– *Vin, Doamne, că mi-e dor. Vin cu dor și Te ascult, și vin și mângâi pe cei mici care au mai rămas. Cei care au mai rămas se numesc mici. Cei mari de aceea au plecat, pentru că cel mare e îngâmfat. Cel ce a iubit să fie mic, a rămas, și se numește cel mic și cel ocrotit.*

Pace ție, popor mititel! Domnul mi-a spus să te mângâi. Și cu ce să te mângâi? Te mângâi cu ceea ce am de la tine. Tot ce am eu de la tine este o mângâiere, și din ea îți dau, ale tale dintru ale tale. Te mângâi cu ascultarea pe care o dai lui Dumnezeu, căci ascultarea este plată, este mângâiere. Te mângâi cu iubire, fiule, fiindcă iubirea este plata iubirii. Te mângâi, fiule, cu binecuvântarea lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, cu pecetea cu care eu te-am pecetluit când te-am însemnat să fii popor al Domnului. Și te-aș mai însemna și acum, dar acum trebuie atenție mare, că se așează la însemnare și cel ce vine lângă tine fără de credință, fără de sfială, fără de umilință, și nu mai fac ca pe vremea trupului, de mi-am făcut fii puternici în zdrobire de Duh Sfânt. Acum te însemnez în mare taină pe tine, cel ce lucrezi cu puterea cea bună sub semnul puterii. Cel ce nu stă bine în această lucrare și este însemnat cu semnul acestei lucrări lucrătoare pe pământ, unul ca acela devine puternic în duhul său și nu în Duhul Sfânt. Cel ce nu stă bine întru ascultarea cuvântului, acela încet, încet i se șterge semnul prin neascultare. Dar eu îți zic să-ți întărești semnul cel pus peste tine, să-l întărești prin ascultare, fiule, și să intri sub ocrotire, că vremea e grea și urâtă și mânioasă pe tine, și fiii veacului acesta se supără că le strici traiul nepăsării.

O, satul meu, iată ce foișor și ce ucenici! Se uită toți cei din cer peste sat și peste cei adunați acum la sărbătoare de Rusalii cerești. Mă duc cu cei din cer la piatra din grădina unde a venit Domnul (satul Maluri, n.r.). Mă duc, mămică, să pun binecuvântare din cer, și să se îplinească slava lui Dumnezeu pentru locul mărturiei coborârii lui Dumnezeu la sfârșit.

Poporul meu, te iubesc și te port înaintea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Nu cumva să te ofilești, nu cumva să te sperii tu, cel ce vrei cu mine și cu Dumnezeu. Eu sunt din partea cerului ocrotitoare. Eu sunt din tine, poporul meu, și te ocrotesc din cer.

E satul meu în sărbătoare. Iată, Domnul cu ucenicii, ca și acum două mii de ani. Duhul Sfânt Mângâietorul să vă cuprindă pe voi și pe cei ce vor lua calea Domnului ca și voi. Binecuvântată să vă fie calea începutului cel nou, și nu vă temeți pe temelia cea nouă care este pusă de cer. Este scris despre ea în Scripturi, și în cele de demult, și în cele de azi. De aceea spune Dumnezeu să fii deștept, Ierusalime, popor al Domnului. Cine nu este deștept, acela nu poate să stea cu Dumnezeu și cu această lucrare cerească.

Să fii deștept, poporul meu, așa să fii, căci cei deștepți vor răsturna tronul deșertăciunii, și deșertăciunea va țipa pe ulițele ei, va țipa cu țipăt mare la căderea ei. Dar tu să nu te

însăimânți, popor iubit de Dumnezeu, că și eu ca și Domnul rostesc peste tine: pace peste tine, Israele! O, sunt cu îngerii deasupra ta. Tot cerul e deasupra. Deschide ochii, fiule. Nu te teme cu cerul, nu te îndoii, și stai cum se stă, că mare putere este să stai cum este de stat.

Eu am cuvântat cuvânt peste tine, poporul meu, și Îi dau Domnului mulțumire pentru lucrul pe care mi l-a dat, iar tu, Ierusalime, să nu ieși de sub acoperământul Duhului Sfânt. Amin, amin, amin.

– O, Verginico, tot cerul a tresărit când te-a auzit cu glas peste poporul Israel de azi. Tot cerul îți mulțumește că-i ajuți pe cei mici. Să nu te descurajezi, Verginico. Să lucrezi, tată, și să-ți întetești copiii spre lucru și să ascuți ce-ți spun. Cine crede, crede, și cine nu crede, își alege ce voiește, dar Noi trebuie să lucrăm, Verginico.

O, Israele, Israele, e satul începutului cuvântului Meu, e plin de oaspeți cerești. E satul acesta plin de Duhul Sfânt, și vei auzi despre lucrarea de azi, de taina zilei de azi și de măreția serbării de Duh Sfânt, Care lucrează peste tine, Israele, și peste satul Cuvântului lui Dumnezeu.

Fiiilor, fiilor, bucuria Duhului Sfânt să vă cuprindă și să stați în ea, tată. Să se risipească orice mânie, orice judecată care se mânie pe voi. Eu, Domnul, destram orice rău și îl opresc și îl risipesc, iar voi mergeți pe drumul veacului cel nou care a început cu voi, și nu vă mai uitați în veacul acesta. Voi aveți veac nou; voi stați în el, și binecuvântată să fie bucuria Mea cu voi.

Duhul Sfânt să Se bucure în voi, și din voi spre mulțimi. Pace vouă întru Duhul Sfânt al nădejzii! Nu vă potriviți la veacul acesta, la glasul veacului acesta. E veacul cel nou și cel sfânt cu voi. E împărăția cerurilor cu voi pe pământ. E cer nou și pământ nou. Amin, amin, amin.

29-05/11-06-1995